

२ वादके च लि० मेदि० । श्रावित्वम्निनि लि० ।

“श्रावित्वं तमयो निषिद्धे” किरा० भवार्थे त कावाह-
ठञ् श्रावित्वं इत्येव रात्रिभवे । [अशालिष्ट ।

शाल कथने आ० आत्म० चक्रं सेट् चङि न चुल्लः । शालते
शाल पु० शब-घञ् । इत्युभये २ प्राकारे खनामख्याते
इत्युभये खपरः । इत्युभयो राजनि० दन्त्रादिस्तु
इत्युभयो “रवाहः वाहः समदृशतासुना” इति नैमधम् ।
पुनरुभये शब्दच० । इशाविवाहननये विभः ।

शालयाम पु० शालानां हलाणां पानः समहो यत् ।
इत्युभये तत्त जातः चञ् । तत् जाते श्विण्णोर्भूतिभेदे
गण्डकयन्त्रे २५११ पु० दर्शिते भयङ्क्या एकदेशस्य
उभेदजाते श्विण्णुदिदेवचक्रयुक्तशिवभेदे च तदुत्पत्ति-
र्लक्षणेन तन्नामभेदाच्च यथा “कीटयोनिं प्रपद्ये” इति
गण्डक्याः सुरान् प्रतिश्रापे “तेन कर्मविपाकेन जडा
लम्बा नदी भवेति” देवानां गण्डकीं प्रति श्रापे च जाते
विष्णुना तत्त्वभाषामाद्योक्तं यथा

“यत्तु मङ्गलम् । महादेव ! यत्तु देव ! गजानन ! ।
मदुग्धो ब्राह्मणो व्याहनातङ्गो शपतोऽहं वै ।
भविष्यत्कयोर्मांश्च भविष्यामि कथेश्वरम् । शीर्षं
भविष्यति यदा तन्मोक्षोऽसम्भवाः पाषाणालगताः
कीटा यजाख्याः प्रभविष्यन्” इति “कटौव गण्डकी
पुगदा गङ्गातल्या महाजदी । गण्डक्यां गिरिराजस्य
दक्षिणे दशयोजनम् । शिरोधौ तन्महाक्षेत्रं पुगय-
क्षेत्रं महीतले । चक्रतीर्थमिति ख्यातं त्रिषु कोकेषु
विभुतम् । शालपागता देवा देवो दारावर्ती गतः ।
उभयोः बह्वो यत्तु शक्तिस्तत् न संशयः । सर्वदेवमीति
करा भुक्तिमुक्तिप्रदायिनः । भवन्त्यस्मां त पाषाणा-
मेतदन्तर्गता सुराः । प्रापितं च विना यत्तु यत्तुकीटा
भयन्ति । अनेनेव त गण्डक्याः पुगत्वं भवतामपि ।
भविष्यति तदन्तश्च चक्रं तद्देवतोद्भवम् । विज्ञाय येऽपि-
विष्णुमि प्रीयतां वा च देवता” इति विष्णुक्तो मङ्गला
तद्भवत्वं प्रक्ये विष्णुर्ज्ञेयः

“कीटवर्णं शिवा पूज्या ब्राह्मणादौः हलाप्रये । स्निग्धा
शिवा भवन्ति हि” इत्यादिदिशि करोति च । मेचका
कोर्तिङा पीताङ्गादयस्वा यथोचरा । पाण्डुरूपार्ध-
प्रदानी ललिता पापघ्नीकरी । पीता पुत्रफलं दद्या-
त्तद्वर्णां सुताम् हरिम् । भोक्ता संदिशते बह्वो धूमाभा
हरते क्रतिम् । रोगप्रदा रक्तवर्णा विन्दुराभा महा

कविम् । दारिद्र्यकारिणी वक्रा सना सर्वाधैवाधिका ।
सूबा निहन्ति चैवायुः सृष्ट्या स्तम्भमिति हरिम् ।
पूजाफलं लाङ्कितया निष्कृता लाङ्कनं विना । क-
पिला चित्तवेकल्यं नेत्ररोगघ्नं कर्तुरा । भग्ना भङ्गकरो-
श्रेया वक्रचक्रापमानदा । लक्ष्म्यान्तरहीना च देवचक्रा
वियागदा । हृन्मुखी कलत्रही हृन्चक्रा सुतान्
हरिम् । संलग्नचक्रा त्वमुखं वक्रचक्रा महागदम् । भग्न-
चक्रा त दारिद्र्यं सर्वनाशं त्वधोमुखी । कुशादिकं
व्याहसुखी विपना विविधापदः । विहतावर्तनाभिश्च
विकारान् कुरुते वङ्गम् । वंशच्छेदो गृहस्थानां मार-
धिच्छां प्रजायते । रेखातां दुःखदात्री च यथा सृष्ट्या
तथा सुखम् । यथा स्निग्धा तथा कल्पोस्तद्विधानतः
शृङ्ग । कल्पोहरिः । च विज्ञेयो यत्तु पञ्च चक्रकम् ।
केवला वनमाहा च गृहस्थानामभीष्टदा । वासुदेवः २
च विज्ञेयो यद्द्वारे चक्रयुग्मकम् । निरन्तरं समं चापि
च त्रैतः पापनाशनः । सङ्गमेशः २ च विज्ञेयः प्राक्-
पञ्चाक्षकयुग्मकम् । संलग्नपूर्वभागस्य महारत्नं सुशो-
भनम् । प्रद्युम्नः ४ सृष्ट्यचक्रं स्नाम्निर् दीर्घं सुवि-
स्तरम् । सुखिरान्ववेहिम्निर्ः पीतं वृष्टप्रदायकः ।
अनिरुद्धस्तु १ भोक्ताभो वस्तुव्यतिथोभनः । रेखाद्वयं
त तद्द्वारं पृष्ठं पञ्चैव लाङ्कितम् । केशवः ६ च त
विज्ञेयस्त्वेकं वा द्वयमेव वा । प्राग्वा पञ्चाक्ष चक्रं
स्यात् चतुष्कायः च भाग्यकृत् । नारायणः ७ ग्रामवर्णो
नाभौ चक्रं तथोक्तम् । दीर्घरेखासमायुक्तं दक्षिणे
शुभिरं पृष्ठ । हरिर्वापाद शिवा वा स्यात् यथा कर्तुं
सुखं भवेत् । हरिवद् दशरतं दारं भुक्तिमुक्तिप्रदा त
यः । परमेशीष्ट च विज्ञेयः पञ्चचक्रान्तस्तु यः । वि-
ल्लसति च शुक्राभः पृष्ठे च शुभिरं महत् । विष्णुस्तु १०
लक्षणवर्णः स्यात् स्तम्भचक्रं सुशोभने । दारोपरि तथा
रेखा दशरतं मध्यदेशतः । नारसिंहस्तु ११ कपिलः
पृष्ठचक्रो हृन्मुखः । तयो या पञ्च वा यत्तु विन्दुधो
गृह्णितां न सन् । कपिलनारसिंहस्तु १२ शुङ्गलाणा-
निभो भवेत् । स्तम्भचक्रद्वयं मध्ये द्वारे रेखा सुशोभना ।
महान्तर्दिशो १३ विज्ञेयः पूर्वोक्तैर्लक्षणैर्युतः । रेखाय
केशराकारा सुखं दीर्घं भयानकम् । कल्पीन्दिशो १४
विज्ञेयचक्रकः सविन्दुः । पूर्वोक्तलक्षणैर्युक्तो वन-
माहाविभूजितः । वराहोऽथो १५ शक्तिभिर्कृते चक्रं
च विज्ञेयं तथा । रत्नकीर्तिभः स्तम्भस्त्रिरावाका-